

Sygn. akt III K 241/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29.10.2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – Rafał Czyżewski

Prokurator – Dariusz Tałałaj

po rozpoznaniu w dniu 29.10.2014 r.

sprawy

sprawy K. C., ur. (...) w K., s. A. i M. z d. Ł.

oskarżonego o to, że w dniu 31 stycznia 2013 r. sprowadził w przesyłce o nr (...) o80- (...) ze S. Z. A. na obszar U. E. gatunek wyszczególniony w załączniku B Konwencji (...) w postaci 1 okazu spreparowanej pumy i 1 okazu czaszki pumy bez przedstawienia organowi celnemu wymaganych przepisami ważnych zezwoleń: eksportowego i importowego wydanych przez organy administracyjne Konwencji (...) w kraju eksportu i kraju importu,

tj. o przestępstwo określone w art. 128 pkt 1 w zw. z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 poz. 880 z późn. zm.)

oraz

R. L., ur. (...) w L., s. E. i A. z d. S.

oskarżonego o to, że w dniu 31 stycznia 2013 r. sprowadził w przesyłce o nr (...) o80- (...) ze S. Z. A. na obszar U. E. gatunek wyszczególniony w załączniku B Konwencji (...) w postaci 1 okazu spreparowanej pumy i 1 okazu czaszki pumy bez przedstawienia organowi celnemu wymaganych przepisami ważnych zezwoleń: eksportowego i importowego wydanych przez organy administracyjne Konwencji (...) w kraju eksportu i kraju importu,

tj. o przestępstwo określone w art. 128 pkt 1 w zw. z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 poz. 880 z późn. zm.)

orzeka:

I. Oskarżonych K. C. i R. L. uniewinnia od dokonania zarzucanych im czynów, a koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

II. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić dowody rzeczowe ujęte w wykazie dowodów rzeczowych na k. 101 pod pozycją 1 i 2 oskarżonym w ten sposób, że każdemu z oskarżonych zwrócić jedną sztukę spreparowanego okazu pumy i jedną sztukę czaszki pumy z zastrzeżeniem, że fizyczne wydanie oskarżonym dowodów rzeczowych może nastąpić wyłącznie po dopełnieniu procedury odprawy celnej łącznie z przedstawieniem prawidłowo wydanego zezwolenia eksportowego z kraju pochodzenia.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie: K. C. i R. L., pozostający od lat w stosunkach koleżeńskich, zajmują się hobbystycznie myślistwem. W ramach tej działalności zapragnęli zastrzelić dzikiego kota należącego do jednego z gatunków pum, zamieszkującego teren U.. W tym celu, niezależnie od siebie i w innym czasie udali się do tego kraju i po uzyskaniu stosownych zezwoleń miejscowych władz każdy z nich upolował okaz pożądanego przez siebie zwierzęcia, a po dokonaniu dalszych, wymaganych miejscowym prawem formalności, zabite zwierzęta każdy z nich pozostawił osobie zajmującej się preparowaniem takich okazów w celu ich późniejszej ekspozycji jako wystroju pomieszczeń. Obaj oskarżeni świadomi regulacji dotyczących przewozu okazów gatunków objętych przepisami Konwencji (...) wypełnili formularze aplikacji (...) (dokładnie ich pierwsze strony) – resztą zajął się na ich prośbę znajomy jednego z nich mieszkający w U. działający na podstawie udzielonych mu przez oskarżonych pełnomocnictw. Odpowiedni organ administracji (...) na terenie U. wystawił zezwolenia eksportowe na oba okazy i zostały one nadane w jednej przesyłce drogą lotniczą. Uprzednio oskarżony C. telefonicznie i drogą korespondencji elektronicznej upewnił się u pracownika Ministerstwa Środowiska B. Z., że w przypadku importu tego rodzaju okazów jako trofeów myśliwskich nie jest potrzebne zezwolenie importowe a jedynie eksportowe z kraju pochodzenia.

Po nadejściu przesyłki okazało się że znajdują się w niej dwie wypchane pumy i dwie czaszki pum, zaś w drodze korespondencji z właściwym organem w U. (k- 95) ustalono, że zezwolenia eksportowe aczkolwiek oryginalne, to nie zostały potwierdzone przez inspektorów Agencji ds. Ryb i D. (...) z czego wynika, że przesyłka nie została poddana należytej kontroli przed wysłaniem i pozwolenia należy traktować jako nieważne. Wskazano także nie powinno być w niej czaszek gdyż zezwolenia ich nie wyszczególniały. Kwestię celu sprowadzenia okazów (okaz dla oskarżonego L. nie miał w zezwoleniu wskazanej litry H w polu 5a jak powinno być dla trofeów myśliwskich, a T) uznano za obojętną. Niezależnie od postępowania karnego pomiędzy Ministerstwem Środowiska a wspomnianą Agencją toczyła się korespondencja w rezultacie której ustalono, iż sposobem na rozwiązanie problemu legalności wywozu obu pum będzie przesłanie przesyłki z powrotem do U., wystawienie poprawnych i potwierdzonych przez upoważnione służby zezwoleń (...) i ponowne wysłanie jej do P.o czym mówiła świadek B. Z. (k- 303).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznań oskarżonych K. C. (k- 75-76, 296-297), R. L. (k- 83, 297), zeznań świadka B. Z. (k- 303) oraz dokumentów zaliczonych do materiału dowodowego według wykazu na k- 303-304).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonych za pełnowartościowy materiał dowodowy. Są one spójne, logiczne, szczegółowe i konkretne, a także korespondują wzajemnie ze sobą i znajdują potwierdzenie w dokumentach zaliczonych do materiału dowodowego.

Także zeznania świadka przesłuchanego w sprawie nie zawierają elementów podważających jego wiarygodność i zbieżne są z tłumaczeniem korespondencji mailowej z k- 95, a świadek jako osoba w żaden sposób nie związana z oskarżonymi nie ma powodu do tego aby relacjonować swój stan wiedzy w sposób nierzetelny.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego nie można uznać winy oskarżonych w zakresie zarzucanych im czynów, które są w istocie rzeczy tożsame i Sąd omówi je łącznie. Faktem jest, że sprowadzone zostały dwa okazy spreparowanej pumy i dwie czaszki pumy bez ważnego zezwolenia eksportowego i importowego.

Co do zezwolenia importowego to z zeznań świadka Z. wynika jasno, że interpretacja przepisów przez najbardziej właściwy w sprawach importu okazów (...) organ czyli przez Ministerstwo Środowiska, który takie zezwolenia wydaje nie budzi wątpliwości i w przypadku importu trofeów myśliwskich okazów ujętych w załączniku 2 do Konwencji (...)

takie zezwolenie nie jest wydawane albowiem nie jest potrzebne i wystarcza zezwolenie eksportowe. Tym samym ujęta w zarzucie kwestia braku pozwolenia importowego jest dla odpowiedzialności karnej oskarżonych obojętna.

Sąd doszedł też do przekonania, że pozorny nadmiar okazów (...) w przesyłce nie może obciążać oskarżonych. Za przekonujące w tej mierze należy wywodzi oskarżonego C. o tym, iż pomiędzy rozumieniem trofeów myśliwskich w E. i U. istnieje zasadnicza różnica i o ile w E. myśliwy zlecając wykonanie trofeum z drapieżnika automatycznie zakłada, że przedmiotem pracy taksydermisty będzie czaszka i skóra, o tyle amerykański preparator wykona dwa eksponaty z jednego egzemplarza zwierzęcia. Skórę wypcha a czaszkę spreparuje osobno. Stąd zdaniem Sądu przesyłka zawiera w istocie szczątki dwóch zwierząt i stanowią one właśnie trofea myśliwskie pochodzące z dwóch polowań uwieńczonych sukcesem po stronie myśliwego. Zamiarem zaś oskarżonych było sprowadzenie takich trofeów a dla nich jako wieloletnich myśliwych pod tym pojęciem w przypadku drapieżnika mieści się zarówno skóra jak i czaszka. Stąd w aplikacjach (...) i wydanych na ich podstawach zezwoleniach nie wyszczególniono osobno czaszek jako przedmiotu eksportu.

Podstawową przyczyną postawionego każdemu z oskarżonych zarzutu jest oczywiście nie fakt, że zezwolenia eksportowe nie przedstawili, ale że było ono nieważne. Fakt ten jednak oskarżonych obciążać nie może. Uczynili oni bowiem ze swojej strony wszystko aby uzyskać takie zezwolenie. Złożyli aplikację i udzielili pełnomocnictwa innej osobie do załatwienia tej sprawy, stosowne zezwolenie zostało wydane ale nie zostało już na etapie wysyłki potwierdzone w toku ostatecznej kontroli przesyłki, co jasno wynika z pisma na k- 96. Na to już oskarżeni wpływu mieć nie mogli. Trudno bowiem żądać od osoby będącej na innym kontynencie aby mogła dopilnować wszystkich procedur odbywających się z dala od niej i których przeprowadzenie zleciła wyspecjalizowanemu przewoźnikowi. Jak wynika zeznań przesłuchanego świadka, po stronie organów amerykańskich sprawa jest traktowana jako uchybienie, które można łatwo naprawić.

Należy w tym miejscu zauważyć, że przepisy Konwencji zostały przyjęte w celu ochrony gatunkowej zwierząt. Temu ma służyć system wydawania zezwoleń (...) tak aby władze kraju pochodzenia kontrolowały straty w populacji występujących tam gatunków i odpływ pozostałości po zabitych bądź padłych zwierzętach i decydowały czy wyrażają na to, w każdym przypadku zgodę. Zdaniem Sądu w materiale dowodowym nie można doszukać się tego aby oskarżeni w jakikolwiek sposób próbowali ograniczyć tą kontrolną rolę administracji (...) w U. i zamierzali ukryć fakt zabicia dwóch dzikich kotów określonego rodzaju, czy też zamiar sprowadzenia do swojego kraju tych części ich ciał, które budzą w oskarżonych największą estetyczną fascynację.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że oskarżeni nie ponoszą winy w zakresie zarzucanego im czynu i wydał wyrok uniewinniający.

Sąd nie znalazł podstaw prawnych do tego aby orzec przepadek dowodów rzeczowych, skoro nabyte zostały legalnie, a ich posiadanie nie jest zabronione, z tym zastrzeżeniem, że oskarżeni muszą dopełnić formalności związanych z odprawą przesyłki czyli uzyskać kolejne zezwolenie eksportowe, potwierdzone we właściwy sposób po kontroli przesyłki w U..

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku.